

Vorbemerkung:

Der folgende Text (I) soll in angemessenes Deutsch übersetzt werden und vermittels der nachfolgenden Fragen (II) sprachlich erläutert werden.

I. Text (Übersetzung):

Isokrates über die Redekunst

Eἰ δὲ δεῖ μὴ μόνον κατηγορεῖν τῶν ἄλλων ἀλλὰ
καὶ τὴν ἔμαυτοῦ δηλῶσαι διάνοιαν, ἥγοῦμαι
πάντας ἂν μοι τοὺς εὖ φρονοῦντας συνειπεῖν ὅτι
πολλοὶ μὲν τῶν φιλοσοφησάντων ἴδιῶται διετέλεσαν
5 ὄντες, ἄλλοι δέ τινες οὐδενὶ πώποτε συγγενόμενοι
τῶν σοφιστῶν καὶ λέγειν καὶ πολιτεύεσθαι δεινοὶ¹⁰
γεγόνασιν. αἱ μὲν γὰρ δυνάμεις καὶ τῶν λόγων
καὶ τῶν ἄλλων ἔργων ἀπάντων ἐν τοῖς εὐφυέσιν
ἐγγίγνονται καὶ τοῖς περὶ τὰς ἐμπειρίας γεγυμ-
νασμένοις· ἡ δὲ παίδευσις τοὺς μὲν τοιούτους τεχ-
νικωτέρους καὶ πρὸς τὸ ζητεῖν εὔπορωτέρους
15 ἐποίησεν, οὓς γὰρ νῦν ἐντυγχάνουσι πλανώμενοι,
ταῦτ’ ἐξ ἑτοιμοτέρου λαμβάνειν αὐτοὺς ἐδίδαξεν,
τοὺς δὲ καταδεεστέραν τὴν φύσιν ἔχοντας ἀγω-
νιστὰς μὲν ἀγαθοὺς ἢ λόγων ποιητὰς οὐκ ἂν
ἀποτελέσειεν, αὐτοὺς δ’ ἀν αὐτῶν προαγάγοι καὶ
πρὸς πολλὰ φρονιμωτέρως διακεῖσθαι ποιήσειεν.
20 Βούλομαι δ’, ἐπειδή περ εἰς τοῦτο προῆλθον,
ἔτι σαφέστερον εἰπεῖν περὶ αὐτῶν. φημὶ γὰρ ἐγὼ
τῶν μὲν ἰδεῶν, ἐξ ὧν τοὺς λόγους ἀπαντας καὶ
λέγομεν καὶ συντίθεμεν, λαβεῖν τὴν ἐπιστήμην
οὐκ εἶναι τῶν πάνυ χαλεπῶν, ἦν τις αὐτὸν παραδῷ
μὴ τοῖς ῥᾳδίως ὑπισχνούμενοις ἀλλὰ τοῖς εἰδόσι
τι περὶ αὐτῶν τὸ δὲ τούτων ἐφ’ ἕκαστῳ τῶν
25 πραγμάτων ὃς δεῖ προελέσθαι καὶ μῆξαι πρὸς
ἄλλήλας καὶ τάξαι κατὰ τρόπον, ἔτι δὲ τῶν
καιρῶν μὴ διαμαρτεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐνθυμήμασι
πρεπόντως δλον τὸν λόγον καταποικίλαι καὶ τοῖς
ὄνόμασιν εὐρύθμως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν, ταῦτα
30 δὲ πολλῆς ἐπιψελείας δεῖσθαι καὶ ψυχῆς ἀνδρικῆς

καὶ δοξαστικῆς ἔργον εἶναι, καὶ δεῖν τὸν μὲν
μαθητὴν πρὸς τῷ τὴν φύσιν ἔχειν οἵαν χρή τὰ
μὲν εἴδη τὰ τῶν λόγων μαθεῖν, περὶ δὲ τὰς χρήσεις
αὐτῶν γυμνασθῆναι, τὸν δὲ διδάσκαλον τὰ μὲν
οὕτως ἀκριβῶς οἶόντ' εἶναι διελθεῖν ὥστε μηδὲν
τῶν διδακτῶν παραλιπεῖν, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν
τοιοῦτον αὐτὸν παράδειγμα παρασχεῖν, ὥστε τοὺς
ἐκτυπωθέντας καὶ μιμήσασθαι δυναμένους εὐθὺς
ἀνθηρότερον καὶ χαριέστερον τῶν ἄλλων φαίνεσθαι
λέγοντας. καὶ τούτων μὲν ἀπάντων συμπεσόντων
τελείως ἔξουσιν οἱ φιλόσοφοι ὑπῆρχοι· καθ' ὃ δ' ἂν
ἔλλειφθῇ τι τῶν εἰρημένων, ἀνάγκη ταύτῃ χεῖρον
διακεῖσθαι τοὺς πλησιάζοντας.

II. Sprachliche Erläuterungen:

1. Wie lässt sich die Verbform προαγάγοι in Zeile 16 grammatisch herleiten?
2. Wie ist der Konjunktiv παραδῷ in Zeile 22 zu erklären?
3. Welches Substantiv liegt dem Adjektiv ἀνθηρότερον in Zeile 39 zu Grunde?